

KURYER LITEWSKI

Za Najwyższym Dozwoleniem

IMPERATORA I MCEJ CARY ROSSYI.

W WILNIE V. S. 10. MAJA 1802. ROKU W SOBOTE

z Petersburga V. S. 29. Kwietnia.

Rozemalskiego regimentu garnizonowego Polkownik Frołow naznaczony komendantem batalionu garnizonowego w Mohilewie, Swiety Monarszey Major Friderici i. umieszcza się w Sumskim półku huzarów. Półku leibkirasjerów J. L. Mei Podpółkownikowi Bremzen oświadczono Najwyższe ukontentowanie za prędkie i porządne przyprowadzenie 300. ludzi wybranych z Kijowskiego garnizonu. Służący w banku pomagającym dla Szlachty Kasyer Xiążę Dothoruki na własną prośbę uwalnia się od służby z rangą Konsyliarza Kolleskiego. General Audytor Xiążę Sałagow zażyczyony orderem S. Anny 1. klasy.

z Wiednia 8. Maja.

D. r. Arcy Xiążę Józef Palatinus przybył do Presburga, witany od Stanów Węgierskiego Królestwa na Szym blisko następujący zgromadzonych. Dnia poprzedzającego wkroczył do tegoż miasta regiment kirasjerów Xiążęcia Sasko Cieszyńskiego Alberta; Szef General Lieutenant Meerfeld, komendant General Major Kolonitz prezentowali cały korpus Xiążęciu. — W Belgradzie Jańczarowie czynią wielkie przygotowania do obrony, głosząc że 50. tysiącom Sultańskiego żołnierza dać odpor potrafią; podobno ufają posilkom spodziewanym od Balzów zbuntowanych. — Z Constantinopola wyjechał Lord Elgin do wyspy Chio dla poratowania słabego zdrowia. Posłem do RPtey Francuzkiej niedawno wyszczony dla podpisania traktatu, Galeb Effendi, podróż przedsięwziął do Taryza; dwór jego składa się z 40. osób. W Egipcie między armią W. Wezyra i Beiami Mammeluków nieprzyjacielskie kroki zostały rozpoczęte. — Wyzedł u nas edykt Cesarski względem opłaty długów skarbowych. Licząc od r. teraz: każę Monarcha płacić regularnie procent umówiony, przydając nadto półroczny z lat dawniejszych zaległy. Kapitały zaczną się wypłacać od 1800. przez lat 20. równemi częściami; nie tylko rozumieć się to ma o wierzycielach krajowych, ale też zagranicznych, mianowicie Niderlandzkich i Mediolańskich

z Londynu 27. Kwietnia.

Dzieło pokoju dopełnione; ratyfikacye, Hiszpańska i Batawska przysłane; zgromadziła się rada, gdzie Król Jmć podpisał proklamacyę do narodu; w której się zawiera tak ważna wiadomość. Nastąpią wkrótce festyny, iluminacye po całym kraju. Słychać że wojenny Minister u Francuzów Berthier u nas posłować będzie; Otto wybiera się do Ameryki; Lord Whitworth do Paryża, żąda Jackson powrócił o traktacie handlowym głuche milczenie; dawniejszych w Amiens nie wspomniano; za co na Ministrów powstać gotuje się Oppozycya. Lord S. Helens ukończywszy w Petersburgu z Szwedami rzecz o neutralność północną z. Kwietnia, tu jest spodziewany. — Z Jamajki jest doniesienie, że armia Francuzka w S. Domingu po wielu bitwach zwyciężonych nie liczy nad 12. tys. żołnie-

rza, któremu żywa na żywności. Toussaint poddać się ośiarował, jeśliby dana jemu wielko-rządy prowincyi południowych, nie przyjął warunku General Leclerc. Z Hawany spodziewany od Hiszpanów posilek nie przybył. — Pod Beachy zatonał niedawno Angielski okręt powracający z Smirny; miał oprócz towarów, 80. t. FS. gotowizny. — W Plymouth 10. tys. maytków rozpuszczono; Admiralicya rozrządzenie wydała, które okręta wojenne podczas pokoju w służbie zostać mają. — Sławny w rozruchach domowych Irlandczyk Reger O Connor, z długiej niewoli na wolność jest wypuszczony. — Z wyspy Trinitada w r. p. wyprowadzono 69. tys. 552. centnarów cukru, 447. beczek rumu; million 300. tys. funt. bawelny.

General i Poseł Francuzki Laines stanawczy pod-Lisboną, oświadczył, że do miasta nie wchodzi, póki na żoździe Angielskim emigranci nosić będą kokardę białą; Poseł nazw Frere zdając wszystkim zalecił. — Ostatnie rapporta z Indyi wschodniej donoszą, że dwóch Naczelników Polygars rząd Angielski zchwytyanych w boju, śmiercią ukarał, familie z kraju wywołano. — Przywróćony pokój daje do serca wstęp ludzkości i miłosierdziu. Officer Francuzki Dubuc z Isle de France przed końcem wojny przesyłał na Duńskim okręcie dla ubogiej żony i familii 24. tys. liwr: zchwytyany statek przez Kapitana Angielskiego Clarke; summa, jako własność nieprzyjacielska, na zdobycz poszła. Stanął w Amiens traktat. Clarke odbiera wiadomość pewną, że familia Dubuc zostaje w ubóstwie; zwoływa maytków swoich, rzecz przekłada, i prosi, ażeby zezwolili na oddanie 24. tys. liwr. właścicielce, której małżonek z Angielskimi jeńcami obchodził się zawsze ludzko; pozwala ją wszyscy chętnie; Clarke pieniądze odsyła do Paryża z listem w najgrzeczniejszych wyrazach. — Pisma nasze, które podczas wojny Konsula Buonaparte porównywały z Cezarem i Cromwellem, dziś innego są zdania. Sam jeden, według nich, przybywszy do Frejus z Egiptu, bez wojska i pieniędzy, przyzedeł do najwyższego stopnia; rozum, zasługi, talenta, opinia narodu wyniosły tego człowieka. Na woynach równie jak w administracyi wielki, dokazał wszystkiego, powtórzając często Francuzom: *badzcie jednomyślni, badzcie zwycięzcy*. Szukał pokoju i szczęścia dla Ojczyzny; nie w zniszczeniu słabszych sąsiadów, ale w ich zachowaniu i pomyślności. Naostatek dokazał rzeczy nad inne trudniejszej, przywrócił religię i prawo, tam gdzie panował niedawno nie rząd, szeszizm, gilotyda.

Od granic Włoskich 24. Kwietnia.

Pralat Marozzo wyznaczony Nuncyuszem do krajów Niemieckich nad Renem, wkrótce zjad wyjeżdża; nie wiadomo gdzie mieszkać będzie; poprzednicy jego mieszkali w Colonii. — W Rzymie i całym Państwie Kościelnym zaciągają żołnierzy na załogę do Ankony, żądają Francuzkie wojsko ma ustępować. — Król Etrusków nowym edyktem pozwolił swojemu poddaństwu w duchowney potrzebie udawać się do Oyc S; zakonnicy podlegać powinni swoim Ga-

neratom i S. Stolicy; dobra Duchowne nie mogą być alienowane, władza Biskupów po Dycieczach nie ma wyższej mocy nad sobą; pasterskie ich listy nie podpadają żadnej cenzurze; mocni są przyjmować duchownych cudzoziemców; bez ich pozwolenia żadne księgi, w jakiegokolwiek materji nie będą drukowane, ani wprowadzane do kraju; mogą do stanu duchownego przyjmować każdego według zdania, dawać dyspensy małżeńskie, sędzić sprawy bez odezw wy do trybunałów, utrzymywać karność. Klasztory i pobożne fundusze im podlegają w rzeczach duchownych; w doczesnych zakonnicy nic nie uczynią bez wiedzy i pozwolenia. — RPa Włosa wojsko swoje ma pomnożyć 12. tysiącami; gwardya rządowa będzie liczna; zamek Mediolański naprawić kazano, ażeby w nim się mieszcilo 7 tys. ludzi. Twierdze Peschiera, Rocca d' Anfo już opatrywać zaczęto; Mantuę i Pizzighettone rozszerzać. — Rząd wyspy Corfu teraz przez Anglików odmieniony, za pozwoleniem dzisiejszego Senatu wysłał 6. Deputowanych do różnych dworów, skarżąc się na odmiany; w Corfu zostawia drugich 6. kolegów, którzy z nieprzytomnemi korrespondować powinni.

Do Tutinu przybyli Komisarze Francuzcy, którym zlecił pierwszy Konsul postawić rogatki graniczne w Piemencie, dziś 27. Dywizyi militarnej; ostatnie będą w Dota Baltea. Między administracją poczt Francuzkich i Włoskich stanęła umowa, przez Wice Prezydenta Melzi potwierdzona, z której oba narody korzyść odniosą. Prefekt Departamentu Eridan odwiedza więźnia w Moncalieri; 1500. liweń darował więźniom. — Generał en chef komendujący wojskiem Austryackim we Włoszech, Graf Bellegarde znajduje się teraz w Wenecyi; liczba żołnierzy znacznie zmniejszona, regimienta niektóre odeszły do Niemiec; magazyny dawniej założone w Prowincjach Weneckich przedano.

z Stockholmu 16. Kwietnia.

Gdy umowa względem zbrojney neutralności Mocarstw północnych, r. 1806. zawarta, w r. nast. upadła; Król Jmć Szwedzki sprzeciwiał się jeszcze pretensjom Angielskim, które handlowi poddanych jego szkodliwe były. Przekonany o sprawiedliwości, której dwór Londyński zaprzeczyć nie mógł, należney poddanym swoim nagrody za okręta zabrane, chcąc utrzymać honor flagi Szwedzkiej, Monarcha ociągał się przystąpić do ugody zawartej d. 17. Czerwca r. p. mając nadzieję, że w zmianie okoliczności otrzyma warunki pomyslniejsze. Tego spodziewać się kazaly negocyacye w Amiens rozpoczęte, gdzie podano propozycyą, ażeby prawa służące Mocarstwom obojętym podczas wojny wyraźnie były określone. Ale to mogło spóźnić pokój. Z drugiej strony Anglia, po przystąpieniu Szwedów do wiadomej umowy 17. Czerwca, przyrzekła nadgrodzić wszystkie szkody przeszłe, na przyszłość pewne podać warunki. Zatem Gustaw Adolf rozkazał posłuiącemu w S. Petersburgu Baronowi Steding podpisać ugode z Lordem S. Helens; co się stało 30. Marca. Dziś wszystko potwierdził Król Jmć, a fregata Jaramas do Londynu płynie po wzajemną ratyfikacyą; żądają się do wyspy S. Bartłomieja w Indyi zachodniej, i osadę z rąk Angielskich odebrać.

z Berne 25. Kwietnia.

Rada mniejsza dotąd odbierać nie przedstawia powinszowania i dzięki narodu Szwaycarskiego za rewolucyą d. 17. skuteczną. Cieszy się każdy, że konstytucyą, dzieło Redinga, już upadła. Wszyscy Prefektowie zaręczają, że spokojność w żadnym Cantonie wzruszona nie będzie. Wielu nawet Senatorów oświadczyło się przystąpić do żądanych odmian przez naród cały. Wczora wszyscy razem Officerowie prezentowali się pierwszemu Landammanowi Ruttiman, i Ministrowi wojennemu Schmid. Generał Thurreau tu bawi: Escher, Hirzel, Wyss,

malkontenci do Zurich wyiechali; z Powiatu Valais żaden wezwany nie jest w liczbie 47. prawodawców nowych. Gdy Valais udzieli RPa składac, również z Francyą i Szwaycarani zprzymierzona, droga nowa przez ich kraj idąca wszystkim spólną zostanie. Reding przystany do siebie wyrok, który go ogłasza odpadłym od urzędu Landammana, odesłał radzie mniejszej oświadczaiąc, iż nie może sam prosić i otrzymać dymisji, chyba u tych którzy go na ten stopień wynieśli. Rada mniejsza uszy ma zamknięte na oświadczenia jego; Ruttiman obowiązki pełnić zaczął. Necker pisał do Rady, że słabość zdrowia nie pozwala iemu do Berne przybywać. Wyjawia się jeszcze nieumiejętnością języka Niemieckiego; dzięki na koniec za dobre mniemanie i ufność w nim położoną, której odpowiedzieć nie może. Nie sam jeden tak uczynił Necker; 5. innych obywateli wymówiło się od publiczney posługi; miejsce ich inni zastąpią, których już wyznaczono. Reding wkrótce oddała się do małych Cantonów gdzie ma familią.

z Paryża 30. Kwietnia.

Przed kilku dniami Xiążę 8. Orange z Margrabią Lucchesini odwiedzali Francuzkie pita-neum, szkołę gdzie koszem publicznym edukacyą biorą dzieci Oyców poległych za Oyczynę. Zdziwił ich porządek upatrzony w tym domu, który po upadku przez rewolucyą wszystkich prawie domów edukacyjnych, jeden został nie-ktnięty. Chcąc gościom pokazać ucziów postęp-pek najwyższy dozorca Champagne, kazał z nich jednego tłumaczyć pieśń Horacyusza *quem virum aut heroa*; wiedzą uczeni, że Margrabia r. 1786. po śmierci W. Fryderyka napisał Ode którą od tych że słów się poczyna; uczeń przeczytawszy te słów kilka już daley nie pilnował Horacyusza, lecz podaną sobie w tej chwili przez dozorcę pieśń Margrabiego. Gdy przyszedł do słów, *propiis heroibus*, co Lucchesini powiedział o Pruskich rycerzach, Champagne przerywając ucziowi czytanie rzekł do Posła: „i Francuzi dziś mają młodego Fryderyka. „ Ukontentowany Margrabia, oświadczył, że sami tylko Francuzi tak delikatnie grzecznemi być nie mogą. „ Trybunat większością głosów 80. przeciw 9. przyjął projekt od rządu podany względem edukacyi. — Pierwszy Konsul szpitalom krajowym przywraca nie tylko dobra ich i fundusze, ale też nazwiska dawniejsze; np. Baujon, Cochin, Necker, etc. przypominające imie fundatorów. — Sławny muzyk Paesello tu przyjechał z Neapolu; przyjął go w domu swoim Ambasador Margrabia de Gallo.

Admirał Villaret przystał fregatę z S. Domingo, która nie nam nowego nie donosi o stanie wyspy. Pisze Admirał, że Officer morski Villemandrin od niego wystany do Jamaiki, grzech nie przez Anglików był przyjęty; odwiedzali gościa Officerowie prawie wszyscy; wchodzącego na ich okręta witali przy odgłosie muzyki; widział portret Konsula pierwszego u nie-których. Lecz Admirał Duckworth na prośbę usilną wodzów naszych, ażeby dostarczył żywności, odpowiedział, że to nie jest w mocy jego, ponieważ sam o nią starać się musi u Amerykanów, mając w Jamaice znaczna liczbę żołnierzy morskich i lądowych. — W Guadalupie Mulatrowie i Murzyni uformowali radę tymczasową, prezydium znaiomy Palage; ten imieniem osady pisał do Konsula oświadczaiąc s'ateczne przywiązanie dla Francyi; prosi oraz ażeby na wielkorządy zesłał Generała Rochambeau, Boudet, Paris, albo Prefekta Lescallier. Z drugiej strony Lacrosse wygnany Generał Kapitän, który dotąd mieszka u Anglików w Dominice; donosi że w Guadalupie wszystko się odmienia na dobro; cnotliwi, Oyczyźnie wierni obywatele nabierają śmiałości; rokoszanie tracą nadzieję, tak iż wojsko z Europy spodziewane nie znajdzie trudności w przywróceniu porządku.

Summa 500. millionów liwrów na wydatki r. 10 RPtey przeznaczona, dzieli się tak nastę-

pie. Na wojsko lądowe 210 millionów; na wojsko morskie 105. Na drogi, mosty, kanały, Departament wewnętrzny, 30. Procenta od długów narodowych 59. Pensye Departament skarbowy, likwidacya długu Belgickiego, 47; Administracya skarbowa 5 mill 500. tys. Departament sprawiedliwości 10. Zagraniczne interesy 6. Policya 2. reszta na nieprzewidziane wydatki. — Minister wewnętrzny Chaptal zalecił Prezydentem Departamentowym, ażeby na d. 1. r. 11. R. Ptey przysyłali do Paryża próbę wszystkich rękodzieł jakie znajdują się u nich, doskonałe, czy początkowe; rząd wszystkie widzieć powinien, zachęcić, i narodowi okazać, jak w r. p. zaczął. W równym u niego szacunku, równie dla handlu pożyteczne fabryki sukna grubego w Lodeve i Gevaudan, jak najpiękniejszego w Sedan i Louviers; naczyń glinianych prostych i tanich, jak najdroższy porcelany; nożów w S. Etienne robionych, które groź kosztują, i tych które płacimy po 25 liwrow; rząd na te powinien wzgląd mieć największy, które pożytek największy przynoszą krajowi.

Dokończenie mowy K. S. Portalis.

Ztąd w dzisiejszym wieku w ludziach odziembł się ku religii i temu wszystkiemu, co nie ma związku z nauką, umiejętnością, sztukami, przemysłem, handlem, ekonomiką polityczną, na których jedynie budojmy narodów szczęśliwość. Wielbię tegowieczne oświecenie i Filozofia; i rozumieć jednak, że bez moralności nie stoja narody, bez praw i zwierzchników obeyść się niepodobno w kraju. Jeżeli zaś potrzebna moralność, i religia iey źródło potrzebną będzie. Mysl o Bogu najwyższym prawodawcy czyliż stworzeniu rozumnemu nie jest równie konieczna, jak ludziom idącym za zmysłami przekonanie o Bogu stwórcy, i wszecch rzeczy początku? Ateusz który swiata stworzenie trafowi przypisał, który wszystko losowi ślepego chce poddać, czyliż potrafi dzielnie wpaść obyczajność, gdy osuszył źródło moralności wszelkiej?

Na co urzędy w narodach, i prawa, kary i nagrody? bo ludzie nie zawsze isć zwykli za rozumem, skłonić z przyrodzenia do nadziei i bojaźni; ztąd korzystając prawodawcy prostują kroki nasze do szczęścia i cnoty. A religia tak słodkich obietnic, tak straszliwych pełna pogrozek, czemuż społeczeństwu nie będzie pożyteczna? Nie dość jest mieć prawa i moralność; prawa zajmują tylko niektóre czynności ludzkie; religia wszystkie, prawo rękę wstrzymuje winowajcy; myśl i ferce religia; prawa kształcą obywatela; obywatela religia. Moralność na cóżby się zdała, gdyby tylko mieściła się w księgach uczonych; gdyby iey religia rozkrzewiać i widzialną czynić nie umiała. Moralność bez przykazań pewnych i nie wzruszonych zostawiałaby rozum ludzki bez żadnego prawidła; moralność bez wiary, sprawiedliwość bez sądów. Mówiąc o dzielności prawa, widzimy na czym zawisła. Nie na praw dobroci polegają, lecz na ich mocy. Odobroci zawsze bydl może sprzeczka i wątpliwość. Dobre będzie trwalsze i miłsze; lecz gdyby nie nazywało się prawem, nie miałyby iey trwalosci. Moralność ugruntowana na religii, pełna przykazań wyraźnych, dzielniejsza jest niż moralność filozoficzna, gdzie o wszystkim wątpić, odmienić, przyjąć lub odrzucić się godzi. Na umysłach ludzkich większe czynić zwykły wrażenie przykazania niż dowody.

Odmienność obrządków nie może przeszkadzać; ażeby naturalna moralność stać się nie mogła powszechną na ziemi. Bo chociaż religie są różne w czei powierzchowney i wyrokach wiary; jednak artykuły główniejsze naturalney moralności są wszystkich zasada; prawidła i cnoty potrzebne do zachowania porządku towarzyskiego zawsze są oparte na religii i sumieniu, a przez to większej mocy nabierają i pewności, iakiey ludzka nauka dać im nie zdola. W religii moral-

ność jest połączona z obrządkami, ceremoniami, zwyczajami świętymi; bo ludzi prowadzić nie podobna drogą spekulacyi, zmysłami niedościgiłą; moralność nie na spekulacyach zależy, lecz na dobrych sprawach; mniej powinien człowiek poznawać niżeli czynić; cnotliwie czyniąc uczy się cnoty. Mówić nie można, że ceremonie są cnotą, iak sądowe przepisy nie są sprawiedliwością; ale i sprawiedliwość potrzebnie praw pewnych, i cnota obrządków świętych, ażeby nie poszła w niepamięć. Gardzą nimi ludzie pyszni, poważają Filozofowie prawdziwi. Jest religia naturalna, którą znali mężowie u starożytnych najmędrsi; rozum oświecony, do iey poznania własną siłą wzbić się może. Religia od zmysłów oderwana, cale duchowna, iakim sposobem od narodów będzie przyjęta? bez obrządków czyliż nie słabieje? czyliż nie zwróci ludu do bałwochwalstwa? Gdyby nie nie łączyło wyznawców iedney wiary, za lat kilka tyle byłoby religii, ile w społeczności żyjących osób. Najoświeceni nie są aniołami; oświecając drugich, nie odmieniają w nich ludzkiego przyrocznia.

Filozofowie zawsze naucać chcieli co jest dobrego i słusznego; a jednak w tém nie zgadzali się między sobą. Niema iedności u tych nawet, którzy opisują, co jest religia i iaka religia naturalna. Od czasów Cycerona i Platona nie nowego, nie wymaleziono w moralności i Metabizyce. Pewność o istności iednego Boga, i przeznaczeniu człowieka u tych znaydziesz, którzy wiarę objawioną poznali. Interesem więc będzie rządu każdego utrzymywać religia; przez nią sumienie wpływa do spraw ludzkich; przez nią moralność i prawda wpoione są w umysły; przez nią nakoniec ludzka społeczność idzie w opiekę sprawcy natury. Narody brzydziej powinny fanatyzmem i zabobonnością. Widzieć chcecie iakim byłby naród z Ateuszów i Sceptyków złożony? Fanatyzm Muncera dowodczy Anabaptystów szkodziwszy był ludziom niżeli ateizm Spinozy. Lud fanatyzmem zapalony dozwolił sobie wszystkiego, na co wspominać groża. Lecz tu nie chcemy rozwiązywać pytania: religia, czy ateizm lepszy; fanatyk czy ateusz niebezpieczniejszy; załatwiamy się nad tém iedynie: lepiej nie mieć religii, albo iey na zle używać? Ateizm prowadzi do niepodległosci i buntu, rozróżnia ludzi, nie zna tolerancyi, wszystko głępe, tłumy przyrodzone uczucia, rodzi miłość własną, uzbraja namietności, od złych opinii do gorszych prowadzi uczynków, na miejscu prawdy stawia powątpiewanie, rozwiązuje społeczność.

Zabobonność skutkiem jest nieoświecenia i przesadu; ślepo wierzy, błędzi bez miary, cechą jest słabych umysłów; można razem bydl zabobnym i niezbożnym; tak bywało za naszych naddziadów, takimi dziś są niektórzy. Fanatycy tworzą opinie w religii, polityce, filozofii; o słowo, trudność gramatyczna gotowi toczyć domową wojnę. Ta którąśmy niedawno przeciw uzbrojoney Europie zakończyli zwycięstwem, cóż była innego, jeśli nie wojną zbrojnych opinii; któraś o religia więcej kwi kosztowała? Nie trzeba więc samey religii przypisywać księsk ludzkich, które z innych przyczyn byłyby na świecie. Zabobonność nie jest dziełem religii objawioney; owszem bez iey granic nie miałyby łatwowierność, zabobonność o szukanie. A iako potrzebna jest praw księga na sprawy doczesne; tak potrzeba wiary, ażeby nie szperzyły się fałszywe opinie; inaczej, powiedzial Montesquieu, sama tylko niepewność pewnością zostaje. Religia tamą jest przewiw opiniom, które bujający rozum codzien nowe wymyślić może. Lecz powiecie, że nie zabieży się złemu, stawiając fałszywe systema religii na miejscu fałszywey filozofii! Teologiczne jest pytanie o prawdzie lub fałszu religii; do nas nie należy. Ale religia nawet fałszywa, nie pozwala tworzyć samowolnie opinii i nauki; ludzie przynajmniej wiedzą co wierzyć powinni; rządowi to nie jest tajno, więc jest bezpiecznym; zabobonność nawet zawarta jest w pewnym okresie którego przestąpić nie śmie.

Niema zadney trudności w wyborze iednego ze dwóch Systematów nawet fałszywych; filozofia fałszywa czyni nas kłóliwemi, dla bliższych oziębieniemi; religia nawet fałszywa nas jednoczy, do cnot prowadzi jeżeli religia spocobi do łatwowierności, filozofia do sceptycyzmu. Nie lekajcie się ażeby fanatyzm do nas powrócił. Inne już obyczaje w większe światło. Poważajmy naukę, doskonalmy się w umiejętności; poważajmy religię będziemy filozofami bez nie- zubożności, pełniemi religii bez fanatyzmu. Prze- cza sobie sami, którzy za powrotem religii prze- powiedając do zabobności i fanatyzmu powrót powrót nieuchronny, z drugiej strony mówią że dziś religia u ludzi jest wzgardzona. Poroz- umeć się trzeba. Jeżeli religia umysłem i ser- cem ludzkim samowładnie kierując, może odro- dzić fanatyzm; więc nie przystoi rządzącemu z rąk puszczać sprężynę tak dzielną.

Reszta później.

JP. Profesor Pacci z Mediolanu ma honor doniesić Przesw. Publicznosci, że gabinet iego statui woskowy h 80. zawierający, w domu JP. Mullerowey na Ulicy Niemieckiej, za dni kilka będzie już zamknięty; dla wygody każdego z cie- kawych go widzieć, płaci się od osoby złotych 2, od dzieci i służących złoty 1.

Człowiek Włoch rodowity, lat mający 30, który fryzue i goli, mówi po Francuzku i Nie- miecku, był w róznych podróżach, chce bydź umieszczonym za Kamerdynera, albo jechać z Pań- stwem za granicę; ma świadectwa od tych któ- rym dotąd służywał. Jesliby kto potrzebował takiego sługi, raczy zgłosic się dla lepszey in- formacyi do sklepu Jozefa Scavezzani Włocha przedającego perfumy pod Nm. 107.

w Drukarni X.X. Fiarow Wileńskich wy- szedł z Druku *Wiersz o Osobności, Gresseta Poety z Francuzkiego przestosowany przez X. Józefa Konstantyna Bogusławskiego, na Fun- dusz Ubogich.* Cena na papierze Ordynarynym Złoty 1. Groszy 15 na Papierze Pedsztowym Złotych 2.

Dzieło pod tytułem Teatr Dziecinny, słu- żące do uformowania serca młodzi, już jest pod prasą; wyidzie pierwszy tom pod koniec Maia, Treść tego dzieła już była publikowana. Kto- by życzył prenumerować, zechce się udać do Drukarni S. Jana.

W Drukarni Akademickiej wyszła z druku *Logika, czyli zasady pierwsze zasady sztuki myślenia,* dzieło Elementarne niegdys p *Stefana Bonnot de Condillac,* wielu Akademii członka na żądanie bywłzey Komisji Edukacyney Na- rodowey, dla Szkół publicznych napisane, i od niej approbowane; a teraz z przydatkiem nie- których objaśnień i przypisów przez *Jana Zno- sę NN. W.W. i Filoz. Doktora Prawa i Histo- ryi w Szkołach Akad. Wileń. Profes. z Francuz- kiego na Polski język przełożone.* Cena tego dzieła na papierze kleiowym złch 4. i gr: 15 na wodnym zł: 3. gr: 15. Prenumeratorowie od tych samych osob, na których ręce prenumero- wali, exemplarze swoje odbiorą.

Za pozwoleniem Cenzury Wileń. wyszło z Druku opisanie dokładne Machiny świat prawie zadziwiającej, którą naród Francuzki zabiera- jąc się do wojny przemyslił, i skutecznii przez nią z nayodleglejszych miejsc, w nuyprędzszym czasie odbierał Paryż, raporta wojskowe, i od- powiadał na nie. — *Gazety często ją wspomina-*

ig pod imieniem *Telegrafa,* teraz w tém opisanu z figurami na trzech tablicach wycinanemi, ma imie *Powietrzopisu.* Nie tylko Machinę, iey u- kład, ale też i Cyfry za pomocą tych tablic po- zna Czytelnik. — Dostacie się w Drukarniach Aka- demickiej, i JXX. Piłarów za małą cenę, to jest groszy 40.

Opisanie byłych rzeczy w zgubionym Ka- lamarzyku dnia 24. Apryla 1802. Ru między Solecznikami a Woronowem Stacyami Pocztowemi na trakcie z Wilna do Lidy.

w Worku białym płóciennym Czerwonych Złotych 750. — w Worku szarym grubym płó- cienym Rubli 18. — w Worku siarym iedwa- bnym Szafirowym Czerwonych Złotych pod- woynych Węgierskich Kremnickie zwanych 11.

Czerwony Złoty Leopolda Cesarza Kre- mnicki nowy 1. — Dwodziesiątek nowych 4. Pierscien Brylantowy duży z Bifrą brylan- tową Nieboszczyka Króla na Szkle Szafirowym na spodzie na oprawie Liczba wyrysowana 26. 1.

Pierscien Złoty z Syloetką Damską za Szklę 1. — Pierscien Złoty z Cifrą wiązaną na obydwie strony; M. Z. na Krwawniku 1.

Szpinka Brylantowa z dziewięciu brylan- tow dużych przednich złożona na Szarnierze do odszrubowania 1. — Szpinka w złoto opra- prawną prostey roboty z paciorkami emalio- wemi zielonego i niebieskiego koloru, a porzro- dku ieden dyksztajn czyli szkło 1. — N. B

Szpinka i Pierscien brylantowe w futorialikach skurzanych czerwonych. Palares Angielski w skurcze czerwoney, w którym rózne notacye Domowe, oraz Plenipotencye s p. Oginskiego

W. Zylłokowi służąca, takoz dwa Piankiety na papierze Pocztowym przez s. p. Oginskiego He- tmana podpisane, z adnotacją na drugiej stro- nie na przeciw podoisu na 2,000 Czer. Zł: na każdym Tegoż Blankiet z podpisem tylko na arkuszu małego papieru Hollenderskiego Oblig s. p. Michała Oranowskiego służący z odpisa- niem na drugiej stronie zapłaty tey summy przez JW Pocięta Oboźnego W. X. Litt: i Ple- nipotencya W. Godebskiego służąca W. Zylłokowi Fascikul Papierów do interesu z Kasią Cesarską Krakowską, gdzie Dokument IP. Ku- szla Kasiiera na summe 711: Pol: 3, 500. i kilka innych Pism po Niemiecku i Popolsku — Kwit Piotna Sokoloff z odebranych i pienię- dzy z Klucza Kijowieckiego, oraz Kopia poda- wanej Proźby niedawno do IW- Generała Gn- bernatora Litt: wyrażającej pretensją do Kasy Cesarskiej Fascikul Papierów, zapisany rózne Dokumenta pieniężne, o tych właściciel zupeł- niepamięta jakie były, prócz tylko, że był mię- dzy niemi Kontrakt Arędowny na Klucz Rze- czycki przez W. Jozefa Szwykowskiego pod- pisany. Kopia Kontraktu Arędownego na Fól- wark Stawki w Kluczu Włodawskim leżący, i Inwentarz z podpisem w Kopii Michał Zylłok. Księga przychodu i rozchodu pieniędzy od 24. Junii 1800. Roku Księga rachunkowa expedycji Kontraktow Bzeskich, obydwie oprawne w pa- pier kolorowy malowany w ipaseczki, papier w Książkach gruby Cesarskiej fabryki 2. Kalen- darze, ieden 1801. Ru, w papier granatowy, 2gi 1802. Ru w papier niebieskawy oprawne. 3. Testimonia Andrzeja Pucnałskiego Kalka Li- stow do W. Zylłoka, i inne rózne notacye Eko- nomiczne. — Tabakiera Szylkretowa z portreci- kiem w Miniaturze malowanym ze szkłem: Matka harmiająca Dziecie, koło szkła obwódka złota.

Reszta w następnicy Gazecie.